RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 116.224 van 20 februari 2003
in de zaak A. 73.055/VII-15.172.

In zake : de stad AALST

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de stad AALST op 29 januari 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 28 november 1996, waarbij aan de b.v.b.a. COPPENS de milieuvergunning wordt verleend voor de exploitatie van een werkplaats voor metaalbewerking, gelegen te Aalst, Immerzeeldreef, nr. 145 op de kadastrale percelen Aalst afdeling 4, sectie G, perceelnummers 148/h/8, 148/k/8 en 148/l/8;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 10 januari 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 januari 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Bestuurssecretaris F. COCRIAMONT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>De feiten</u>

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 26 oktober 1995 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen aan de b.v.b.a. COPPENS een milieuvergunning voor de exploitatie van een werkplaats voor metaalbewerking gelegen aan de Immerzeeldreef 145 te Aalst, en dit voor een termijn van tien jaar.

Deze milieuvergunning wordt door de stad Aalst bij de Raad van State aangevochten.

Met het arrest nr. 108.521 van 27 juni 2002 wordt het beroep als onontvankelijk verworpen.

1.2. Op 3 mei 1996 dient de b.v.b.a.COPPENS de milieuvergunnings-aanvraag in die aanleiding zal geven tot de thans bestreden beslissing.

Zij betreft de verandering van haar bestaande inrichting voor metaalbewerking door uitbreiding, met name het vergroten van de capaciteit en de drijfkracht.

1.3. Op 15 juli 1996 weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst aan de b.v.b.a. COPPENS GEBROEDERS de vergunning "om een inrichting te exploiteren gelegen te 9300 Aalst, Immerzeeldreef 145, op de kadastrale percelen : AALST Afd. 4, sectie G, percnr(s). 148/h/8, 148/k/8, met als voorwerp : uitbreiden van een vergund bedrijf voor metaalbouw met een metaalschaar, een opslag van mazout in een bovengrondse dubbelwandige houder met een inhoud van 6.000 liter en 2 vulpistolen voor brandstofbedeling, met rubrieken : 17.3.6.1.b., 17.3.9.2., 29.5.2.2.".

1.4. De b.v.b.a. COPPENS gaat in beroep tegen dit weigeringsbesluit.

1.5. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht :

a) De afdeling milieuvergunningen van AMINAL adviseert het beroep gedeeltelijk gegrond te verklaren.

b) De AROHM adviseert ongunstig. In het advies staat onder meer vermeld :

> "Gelet op het bij K.B. dd. 30.05.78 vastgesteld gewestplan Aalst-Zottegem;
> Overwegende dat de inrichting gelegen is in een 50 m woongebied + woonuitbreidingsgebied waarvoor art. 5.1.0. en 6 en 5.1.1. van het K.B. van 28.12.72 van toepassing zijn;
> Overwegende dat in een straal van 500,- m tevens rekening dient gehouden te worden met volgende stedenbouwkundige gegevens :
> - het hiervoor vermeld gewestplan;
> Overwegende dat de inrichting zich bevindt in gebouwen welke als bergplaats e.d. in functie van een landbouwbedrijf in de jaren '70 en '71 werden vergund;
> Overwegende dat, gelet op de grootte van de bestaande gebouwen en bijhorende terreinen deze inrichting moeilijk als complementair aan het omgevende woonfunctie kan aangezien worden;
> Overwegende dat de gebouwen + terreinen voor de helft gelegen zijn in het woonuitbreidingsgebied;
> Overwegende dat, gelet op de vele bezwaren bij zowel de milieuaanvraag als bij de (geweigerde) bouwvergunning voor de uitbreiding van het bedrijf, het bedrijf als hinderend door de omgeving wordt ervaren;
> Overwegende dat het bedrijf duidelijke uitbreidingsplannen heeft : zie de in 1995 geweigerde bouwvergunning voor de oprichting van een bijkomende werkplaats van 38 x 25 m waardoor het bedrijf een nog grotere omvang en impact op de omgeving zou hebben;
> BESLUIT : een dergelijk bedrijf hoort in deze woonomgeving niet thuis".

c) De provinciale milieudeskundige adviseert gunstig met uitzondering van rubriek 17.3.9 die ongunstig wordt geadviseerd.

In het advies leest men onder meer :

> "Zoals reeds vermeld is de inrichting gelegen deels in woongebied en deels in woonuitbreidingsgebied.
> De aanvraag betreft een uitbreiding (regularisatie). De activiteiten vinden plaats in gebouwen waarvoor bouwvergunningen werden afgeleverd. Volgens art. 88 van de wet op stedenbouw en ruimtelijke ordening kan van de bepalingen van het gewestplan worden afgeweken voor het wijzigen van een inrichting, of voor een nieuwe inrichting, op voorwaarde dat de bouwvergunningen definitief werden toegekend".

Verder leest men in het advies "dat de aanvraag een uitbreiding betreft die gesitueerd is in vergunde gebouwen; dat artikel 88 van de wet op de ruimtelijke ordening en stedenbouw kan worden toegepast".

d) De provinciale milieuvergunningscommissie adviseert eveneens gunstig met uitzondering van rubriek 17.3.9 die ongunstig wordt geadviseerd.

In het advies leest men onder meer :

> "De Commissie stelt vast dat, in toepassing van art. 88 van de stedenbouwwet, de gevraagde uitbreiding met een bovengrondse, ingekuipte mazouttank van 6000 l en een metaalschaar, planologisch en milieuhygiënisch verenigbaar is met de woonomgeving".

1.6. Nadat de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de beslissingstermijn met één maand had verlengd, wordt op 28 november 1996 de thans bestreden beslissing genomen.

Het beroep wordt gegrond verklaard en de milieuvergunning wordt verleend;

2. <u>De ontvankelijkheid van het beroep</u>

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord opwerpt dat de verzoekende partij geen blijk geeft van het vereiste rechtstreeks en persoonlijk belang om een annulatieberoep in te stellen en dat bovendien niet blijkt dat het college van burgemeester en schepenen een machtiging van de gemeenteraad kreeg om het annulatieberoep in te stellen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord betoogt dat het vaste rechtspraak van de Raad van State is dat het besluit van de gemeenteraad houdende machtiging tot het instellen van een annulatieberoep mag worden neergelegd tot de sluiting van de debatten;

2.3. Overwegende dat de gemeente Aalst in eerste aanleg de vergunning weigerde voor de kwestieuze inrichting; dat zij er dan ook belang bij heeft de vergunning die in beroep voor die inrichting werd verleend aan te vechten; dat, voorts, de verzoekende partij terecht betoogt dat de machtiging van de gemeenteraad verleend kan worden tot aan de sluiting van de debatten; dat in casu de gemeenteraad van de stad Aalst op 28 oktober 1997 de gevraagde machtiging

heeft verleend; dat de excepties van onontvankelijkheid niet kunnen worden aangenomen;

3. <u>De gegrondheid van het beroep</u>

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij als enig middel de "schending van de motiveringsplicht-onbehoorlijk bestuur" aanvoert; dat in het eerste onderdeel de verzoekende partij kritiek levert op de stedenbouwkundige motivering van de bestreden beslissing; dat zij dat onderdeel als volgt adstrueert :

> "In het besluit van de Bestendige Deputatie wordt aangehaald dat de aanvraag een uitbreiding (regularisatie) betreft en dat de activiteiten plaatsvinden in gebouwen waarvoor bouwvergunningen werden afgeleverd en dat volgens art. 88 Stedenbouwwet van de bepalingen van het gewestplan kan worden afgeweken voor het wijzigen van een inrichting of voor een nieuwe inrichting, op voorwaarde dat de bouwvergunningen definitief werden toegekend.
>
> De Bestendige Deputatie vermeldt hierbij niet, zoals de beroeper zelf weergeeft in zijn overzicht van de bouwvergunningen, dat de bouwvergunningen handelen over 'bergpaats' en 'magazijn'. Door art. 88 van de Stedenbouwwet aan te halen, stelt de Bestendige Deputatie dat het hier wel degelijk handelt om een zonevreemd bedrijf (ligging van een deel van de inrichting in een woonuitbreidingsgebied). Ze gaat hier evenwel niet meer na in hoeverre hier effectief van art. 88 van de Stedenbouwwet kan worden afgeweken. De Bestendige Deputatie is ook in het vorig vergunningsbesluit dd. 26.10.1995, waarbij ze aan de B.V.B.A. COPPENS GEBROEDERS vergunning verleent voor 10 jaar, erg onduidelijk in haar beoordeling van de al dan niet toepasbaarheid van art. 88 van de Stedenbouwwet door de stelling dat '... voor zover geen (gedeeltelijke) bestemmingswijziging noodzakelijk is, voor het gedeelte gelegen in woonuitbreidingsgebied kan gebruik worden gemaakt van het decreet van 23.06.1993 houdende aanvulling van de wet van 29.03.1962 met een art. 88 (zonevreemde bedrijven) en dat de inrichting verder nog in overeenstemming kan worden gebracht met de bepalingen van het gewestplan voor wat betreft het gedeelte gelegen in het woongebied'. Indien er een bestemmingswijziging noodzakelijk is voor de bedrijfsgebouwen, negeert de Bestendige Deputatie aldus art. 88 door het verlenen van de hoofdvergunning en de uitbreidingsvergunning. Bovendien is het door hogergenoemde stelling in de hoofdvergunning, onduidelijk of de milieuvergunning al dan niet geschorst is (toepassing van art. 5 § 2 van het milieuvergunningsdecreet dat stelt dat de milieuvergunning waarvoor krachtens art. 44 van de wet van 29.03.1962 een bouwvergunning nodig is, wordt geschorst zolang deze laatste niet is verleend). Het is o.a. om hogervermelde reden dat het College van Burgemeester en Schepenen besliste om tegen de hoofdvergunning een annulatieberoep in te stellen.
>
> De stelling van de Bestendige Deputatie dat volgens art. 88 van de Stedenbouwwet van de bepalingen van het gewestplan kan worden afgeweken voor het wijzigen van een inrichting of een nieuwe inrichting, op voorwaarde dat de bouwvergunningen definitief werden toegekend, is geen volledige en aldus correcte weergave van hogergenoemd artikel uit de Stedenbouwwet. Hierin wordt nl. nog bijkomend gesteld dat 'kan afgeweken worden van de bepalingen van het ontwerp-gewestplan en het gewestplan op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de

voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van de beslissing over de milieuvergunningsaanvraag'. De Bestendige Deputatie negeert hogergenoemde voorwaarde, daar ze nergens in haar besluit het ongunstig advies (wegens de niet-complementariteit van het bedrijf met de woonomgeving) van de Afdeling voor Ruimtelijke Ordening van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumentenzorg van het Departement van Leefmilieu en Infrastructuur weerlegt en daar er onvoldoende werd nagegaan in hoeverre de ruimtelijke draagkracht van het gebied wordt overschreden, niettegenstaande uit de bezwaarschriften blijkt dat het bedrijf als zonevreemd en hinderend voor de woonomgeving wordt ervaren";

3.2. Overwegende dat in de memorie van antwoord de verwerende partij betoogt wat volgt :

"Art. 88 van de Stedenbouwwet is wel degelijk van toepassing op de aanvraag in kwestie. Het is inderdaad zo dat deze bepaling twee voorwaarden stelt, die toelaten om er toepassing van te maken. Aan de eerste voorwaarde -de vereiste van een definitieve bouwvergunning- is klaarblijkelijk voldaan. Het volstaat hiervoor te verwijzen naar de resp. op 09-11-1970, 03-08-1972, 11-01-1979 en 26-04-1979 door het College van Burgemeester en Schepenen van Aalst verleende bouwvergunningen.

Wat de tweede voorwaarde betreft -het niet schaden van de goede ruimtelijke ordening- is het evident dat dit gegeven onlosmakelijk verbonden is met de milieuhygiënische toestand van de inrichting en de impact ervan op haar omgeving. Deze verenigbaarheid met de omgeving blijkt in de bestreden beslissing uit de overwegingen m.b.t. bodem- en grondwaterverontreiniging, geluidshinder en verkeershinder.

Het voldoen aan de voorwaarden, gesteld in art. 88 Stedenbouwwet, blijkt dan ook voldoende duidelijk uit de motivering van de bestreden beslissing";

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord als volgt repliceert :

"De verwerende partij stelt onterecht dat artikel 88 van de Stedenbouwwet van toepassing is op de aanvraag in kwestie en weerlegt de argumentatie van het verzoekschrift niet.

Een degelijke vergunde toestand kan onmogelijk afgeleid worden uit een opsomming van verleende bouwvergunningen, zonder de aard en de omvang van de vergunde bouwwerken te onderzoeken.

In het verzoekschrift wordt duidelijk aangehaald dat de bouwvergunningen handelen over een bergplaats en een magazijn.

De bestemming van de gebouw(en) werd(en) gewijzigd naar werkplaatsen. Hiertoe ontbreekt de noodzakelijke bouwvergunning.

Bovendien wordt de argumentatie inzake het schaden van de goede ruimtelijke ordening aangehaald in het verzoekschrift niet weerlegd door te stellen dat de verenigbaarheid met de omgeving blijkt uit de overwegingen m.b.t. bodem- en grondwaterverontreiniging, geluidshinder en verkeershinder";

3.4.1. Overwegende dat het ten tijde van de bestreden beslissing geldend artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw bepaalde dat artikel 45 van diezelfde wet werd aangevuld met onder meer de volgende bepalingen :

> "§ 7. De overheden die krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning moeten beslissen over milieuvergunningsaanvragen kunnen bij het verlenen van de milieuvergunningen afwijken van de bepalingen van het ontwerp-gewestplan en het gewestplan op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van de beslissing over de milieuvergunningsaanvraag.
> § 8. Een in de paragrafen 6 of 7 bedoelde afwijking kan slechts onder de volgende voorwaarden worden verleend :
> a) het moet gaan om een inrichting waarvan de exploitatie geheel of ten dele niet overeenstemt met de bestemmingsvoorschriften van het ontwerp-gewestplan of gewestplan voor het gebied waarin de inrichting is gelegen, en
> b) de milieuvergunningsaanvraag bedoeld in het voornoemde decreet van 28 juni 1985, moet één of meer van de volgende bepalingen als voorwerp hebben :
> - het hernieuwen van een milieuvergunning van een inrichting;
> - het veranderen van de exploitatie van een inrichting, zoals bedoeld in hoofdstuk V van het decreet van 28 juni 1985, op voorwaarde dat de verandering geen vermeerdering van de oppervlakte of het volume voor gevolg heeft, onverminderd hetgeen na de vierde gedachtenstreep wordt bepaald;
> - het exploiteren van een bestaande of nieuwe inrichting waarvoor, op grond van artikel 44, § 1, 7, en overeenkomstig artikel 45, § 2 definitief een bouwvergunning voor het wijzigen van het gebruik van een vergund gebouw is verleend;
> - het exploiteren van een bestaande of nieuwe inrichting waarvoor, overeenkomstig artikel 45, § 2 definitief een bouwvergunning voor het verbouwen, herbouwen of uitbreiden van een bedrijfsgebouw met een gebouw of een vaste inrichting is verleend";

dat uit de hierboven geciteerde paragraaf 7 blijkt dat de motivering van de bestreden beslissing moet aangeven dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad, hetgeen onder meer betekent dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort; dat in tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt, overwegingen betreffende de milieuhygiënische aanvaardbaarheid van een inrichting niet kunnen worden beschouwd als een stedenbouwkundige motivering met betrekking tot de toepassingsvoorwaarden van artikel 45, § 2 en artikel 45, §§ 6, 7 en 8 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962;

3.4.2. Overwegende dat in casu de bestreden beslissing volgende stedenbouwkundige motivering bevat :

"Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem' gelegen is in een 50-m woongebied met achterliggend woonuitbreidingsgebied, waarvoor art. 5.1.0. en 6 en 5.1.1. van het K.B. van 28-12-1972 van toepassing zijn;

Overwegende dat de aanvraag een uitbreiding (regularisatie) betreft; dat de activiteiten plaatsvinden in gebouwen waarvoor bouwvergunningen werden afgeleverd; dat volgens art. 88 Stedenbouwwet van de bepalingen van het gewestplan kan worden afgeweken voor het wijzigen van een inrichting of voor een nieuwe inrichting, op voorwaarde dat de bouwvergunningen definitief werden toegekend";

dat uit die motivering blijkt dat de verwerende partij aanneemt dat het om een zonevreemde inrichting gaat en dat een afgeleverde bouwvergunning volstaat om op grond van het toenmalige artikel 88 van de stedenbouwwet een milieuvergunning te verlenen; dat evenwel daarbij de verwerende partij volledig voorbijgaat aan de in het hierboven geciteerde artikel 45, § 7, bepaalde voorwaarden; dat immers de motivering van het bestreden besluit niet in het minst aangeeft dat de goede ruimtelijke ordening zoals omschreven in evengenoemde bepaling niet is geschaad; dat het eerste onderdeel van het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 28 november 1996, waarbij aan de b.v.b.a. COPPENS de milieuvergunning wordt verleend voor de exploitatie van een werkplaats voor metaalbewerking, gelegen te Aalst, Immerzeeldreef, nr. 145 op de kadastrale percelen Aalst afdeling 4, sectie G, perceelnummers148/h/8, 148/k/8 en 148/l/8.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

<u>Artikel 3</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig februari tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier. **De voorzitter,**

Th. VAN RAEMDONCK. **M.-R. BRACKE.**